

Strafzaken over 2014
Datum uitspraak: 15 september 2014
Zaaknummer: HAR 153/14

GEMEENSCHAPPELIJK HOF VAN JUSTITIE
van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en
van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

B E S L I S S I N G

op een voordracht tot wraking in de strafzaak (met parketnummer 500.00632/14)
tegen de verdachte:

Lucian Alexandru MARIN,
geboren op 3 mei 1979 in Roemenië,
verblijvende in Curaçao,
raadslieden: mrs. M. van den Berg en E. Kleist,

welke voordracht is gedaan door het openbaar ministerie tegen:

mr. J.G.M. KROEZE,
hierna: de rechter-commissaris.

1. Procesverloop

1.1 De officier van justitie, mr. M. Dennaoui-Simon (hierna: de officier van justitie), heeft een op schrift gestelde en op 5 september 2014 gedateerde voordracht, met bijlagen, tot wraking van de rechter-commissaris (hierna: het verzoek) ingediend ter griffie van het Hof.

1.2 De rechter-commissaris heeft op 9 september 2014 een verweerschrift, met bijlagen, ingediend.

1.3 Het verzoek is behandeld ter besloten zitting van het Hof op 12 september 2014 in Curaçao. Verschenen zijn de officier van justitie, mr. M.L.A. Angela, eveneens officier van justitie, de rechter-commissaris, alsmede de verdachte en zijn raadsman, mr. E. Kleist. De officier van justitie en de rechter-commissaris zijn gehoord. De officier van justitie heeft een pleitnota overgelegd.

1.4 Uitspraak is bepaald op heden.

2. Beoordeling

2.1 Het Hof gaat uit van de volgende feiten.

i) Bij vordering van 4 september 2014 heeft de officier van justitie gevorderd dat een bevel tot bewaring van de verdachte zal worden verleend.

ii) Op 5 september 2014, om ongeveer 09.00 uur, heeft de rechter-commissaris de verdachte op bedoelde vordering gehoord. Voorts heeft hij de verdachte gehoord op een (mondeling) verzoek tot schorsing van de voorlopige hechtenis. Het openbaar ministerie was daarbij niet aanwezig, hoewel het ermee bekend was dat de verdachte toen zou worden gehoord.

iii) De rechter-commissaris heeft later die dag een bevel tot bewaring tegen de verdachte verleend. Daarnaast heeft hij de voorlopige hechtenis van de verdachte met ingang van 5 september 2014, om 16.00 uur, onder een aantal voorwaarden geschorst. Het proces-verbaal bewaring, de beschikking bewaring en de beschikking schorsing zijn om 12.58 uur per e-mail aan de officier van justitie (en de raadslieden van de verdachte) verzonden.

iv) Op 5 september 2014, om 14.53 uur, heeft de officier van justitie een e-mailbericht verzonden waarin zij de rechter-commissaris mededeelt dat zij ter aanvulling van de schorsingsvoorwaarden een vordering tot wijziging van de voorwaarden heeft ingediend. De gevorderde wijziging houdt in dat de verdachte zich tot 1 oktober 2014 niet zal vertonen op de vestiging van het bedrijf Curaçao Waste Management N.V., tenzij met toestemming van het openbaar ministerie, en dat de verdachte geen contact zal hebben met personeel dat werkzaam is op de vestiging van dat bedrijf of met andere getuigen of verdachten in deze zaak. De officier van justitie heeft verzocht dat deze vordering nog die middag, vóór de invrijheidstelling van de verdachte om 16.00 uur, door de rechter-commissaris in behandeling zou worden genomen.

v) Op 5 september 2014, om ongeveer 15.50 uur, heeft de officier van justitie de rechter-commissaris telefonisch van dit verzoek op de hoogte gebracht. De rechter-commissaris heeft de officier van justitie daarop te kennen gegeven dat de verdachte op het verzoek moet worden gehoord en dat dit de daaropvolgende maandag, de eerstvolgende werkdag, zou plaatsvinden.

2.2 Bij de beoordeling van het verzoek moet het volgende voorop worden gesteld. Een rechter-commissaris kan worden gewraakt ingeval er ten aanzien van hem feiten of omstandigheden bestaan, waardoor in het algemeen de rechterlijke onpartijdigheid ernstig schade zou kunnen lijden. Bij de beoordeling van een beroep op het ontbreken van onpartijdigheid van de rechter-commissaris dient voorop te staan dat een rechter-commissaris uit hoofde van zijn aanstelling moet worden vermoed onpartijdig te zijn, tenzij zich uitzonderlijke omstandigheden voordoen die zwaarwegende aanwijzingen opleveren voor het oordeel dat hij jegens een partij een vooringenomenheid koestert, althans dat de bij de partij dienaangaande bestaande vrees objectief gerechtvaardigd is.

2.3 Het verzoek strekt ten betoge dat bij het openbaar ministerie de gerechtvaardigde vrees is ontstaan dat de rechter-commissaris een vooringenomenheid koestert ten aanzien van de door hem nog te nemen beslissing op de vordering van de officier van justitie tot wijziging van de schorsingsvoorwaarden van de voorlopige hechtenis van de verdachte. Daartoe voert het openbaar ministerie aan, kort en zakelijk weergegeven, dat de rechter-commissaris in het hierboven onder v) genoemde telefoongesprek met de officier van justitie heeft opgemerkt:

- dat de verdachte naar het bedrijf (waar hij werkzaam is) moet kunnen gaan, omdat hij moet managen;
- dat er geen bewijs is in de zaak van de verdachte;
- dat de administratie van het bedrijf niet in beslag is genomen waardoor de zaak tegen de verdachte geen kans van slagen heeft.

2.4 De rechter-commissaris stelt zich op het standpunt dat hij in het telefoongesprek de die ochtend door hem gegeven beschikking schorsing voorlopige hechtenis heeft toegelicht en heeft uitgelegd waarom hij aan deze schorsing niet de

voorwaarden van een terrein- en contactverbod heeft verbonden (die hij eerder wel aan de schorsing van de voorlopige hechtenis van een mede-verdachte had verbonden). Mede gelet op het feit dat het openbaar ministerie niet aanwezig was bij het horen van de verdachte op de vordering bewaring, acht het Hof het aannemelijk dat dit de aard was van hetgeen de rechter-commissaris in het telefoongesprek omtrent de schorsingsvoorwaarden heeft opgemerkt. De stelling van de officier van justitie dat zij het telefoongesprek niet als zodanig heeft opgevat, kan hieraan niet afdoen. Dit brengt mee dat niet kan worden gezegd dat de rechter-commissaris aldus heeft blijk gegeven van vooringenomenheid ten aanzien van de door hem nog te nemen beslissing op de wijzigingsvordering. Op die vordering zal de verdachte moeten worden gehoord (art. 112 van het Wetboek van Strafvordering, hierna: Sv), waarbij het openbaar ministerie in de gelegenheid zal worden gesteld de vordering toe te lichten.

2.5 Wat betreft hetgeen de rechter-commissaris in het telefoongesprek zou hebben opgemerkt over het bewijs in de zaak van de verdachte en de nog niet inbeslaggenomen administratie, overweegt het Hof dat de relevantie van die opmerkingen voor de door de rechter-commissaris te nemen beslissing op de vordering tot wijziging van de schorsingsvoorwaarden niet valt in te zien. Die beslissing hangt immers niet af van (de opvatting van een rechter-commissaris omtrent) de aanwezigheid van bewijs. In verband met voorlopige hechtenis speelt bewijs sowieso geen rol; vereist is dat er ernstige bezwaren tegen de verdachte (en dat er gronden) bestaan (art. 101 Sv). Die heeft de rechter-commissaris aanwezig geacht en daarom heeft hij het bevel bewaring verleend. Overigens acht het Hof het aannemelijk dat, zoals de rechter-commissaris aanvoert, zijn opmerkingen waren ingegeven door het bepaalde in art. 56 Sv op grond waarvan de rechter-commissaris in het bijzonder ervoor zorg draagt dat de zaak van de verdachte met de meest mogelijke spoed wordt voortgezet, wanneer die zich in voorlopige hechtenis bevindt. Ook in zoverre kan daarom niet worden gezegd dat de rechter-commissaris aldus heeft blijk gegeven van vooringenomenheid ten aanzien van de door hem nog te nemen beslissing op de wijzigingsvordering.

2.6 Uit het voorgaande volgt dat naar het oordeel van het Hof geen sprake is – en ook overigens niet is gebleken – van uitzonderlijke omstandigheden die zwaarwegende aanwijzingen opleveren voor het oordeel dat een bij het openbaar ministerie bestaande vrees omtrent vooringenomenheid van de rechter-commissaris ten aanzien van de door hem nog te nemen beslissing op de wijzigingsvordering objectief gerechtvaardigd is. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.

BESLISSING

Het Hof wijst het verzoek af.

Deze beslissing is gegeven door mrs. H.J. van Kooten, E.A. Saleh en S. Verheijen, leden van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, en op 15 september 2014 in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van de griffier.

Mr. Verheijen is buiten staat deze beslissing mede te ondertekenen.

